

Vengrija dėkoja „Respublikos“ skaitytojams

Vakar „Respublikos“ leidinių grupės žurnalistai, tęsdami pilietinę akciją „Mes su vengrais“, įteikė pirmuosius pusantro tūkstančio Lietuvos piliečių parašų Vengrijos ambasadoriui Zoltanui Pecei (Zoltan Pecze).

Parašus, palaikančius tautinės valstybės vertybes ginančią Vengriją, ambasadoriui įteikė „Respublikos“ vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas Ričardas Čekutis ir Nepriklausomybės Akto signataras ir „Respublikos“ apžvalgininkas Rolandas Paulauskas.

Jis pabrėžė, kad vien per pirmąją savaitę redakcija užplūdo šimtai Lietuvos piliečių laišku, elektroninių peticijų ar tiesiog į redakciją atnešamų išistų kolektyvų, visuomeninių bei politinių organizacijų pasirašytų rezoliucijų, daugybę telefonų skambučių su prašymais būtinai perduoti vieno ar kito piliečio palinkėjimą stiprybės.

Iš šio didžiulio „Respublikos“ iniciuoto Vengrijos palaikymo akcijos srauto atrinkta ir ambasadoriui Z. Pecei įteikta tik dalis laišku, tačiau, matyt, tai dar ne paskutinis vi-

zitas su pilietinės akcijos misija - peticijos, parašai ir palaikymo laišku toliau nenutrūkstamu srautu keliauja į redakciją.

„Mes norime išreikšti solidarumą vengrų tautai, šiandien dėl konjunktyrinių priežasčių spaudžiamai Briuselio biurokratų, - pabrėžė R. Paulauskas. - Vengrai įrodė, kad moka ne tik išreikšti savo vertybes Konstitucijoje, bet ir jų laikytis, ir jas ginti, kai mato grėsmę. Lietuvai tai labai artima ir suprantama, todėl mes buvome, esame ir būsim su jumis, su visa vengrų tauta“.

Vengrijos ambasadorius Zoltanas Pecė nuoširdžiai padėkojo „Respublikos“ leidinių grupei ir visiems Lietuvos žmonėms už tokią palaikymą. Kartu jis parodė nuotraukas iš šimtą tūkstantinės Vengrijos Vyriausybės palaikymo demonstracijos Budapešte centre, kurioje buvo ir Lietuvai dėkojantys plakatai - jokie fotoobjektai negalėjo aprėpti visų Budapešto centre esančias gatves užplūdusių žmonių, negalėjo perteikti tos akcijos masto.

„Respublikos“ inf.

► SOLIDARUMAS. Nepriklausomybės Akto signataras Rolandas Paulauskas įteikia Vengrijos ambasadoriui 1500 Lietuvos piliečių parašų, palaikančių Vengrijos Konstituciją ir tautinės valstybės siekius

Ambasadorius: „Respublika“ yra vienintelis Lietuvos laikraštis, kurį domina Vengrijos Vyriausybės nuomonė

Išskirtinis Vengrijos ambasadoriaus Lietuvoje Zoltano Pecės interviu „Respublikai“

- Iš Briuselio reguliariai sklinda gresinimai Vengrijai, esą prasidėjusi vadinamoji „Infringement procedure“, t.y. procedūra dėl įsipareigojimo neįvykdymo, ES teisės aktų pažeidimo nagrinėjimo procesas. Kaip vyksta šis procesas? Ko jie iš tikrųjų reikalauja, nes kaltinimus formuluoja labai jau aptakiai?

- Iš tikrųjų šis dalykas pernelyg išpūstas, neatsižvelgiant į konkrečius faktus. Šiuo metu ES yra pradėjusi 951 tokią procedūrą prieš skirtingas valstybes nares. Tai nėra nieko naujo ar išskirtinio. Formaliai žiūrint, ši ta procedūra tiesiogiai neturi nieko bendra su mūsų naujai priimta Konstitucija. Ši procedūra palietė Centrinio banko įstatymą, taip pat teisėjų išėjimo į pensiją tvarką ir labai siaurą klausimą, susijusį su asmens duomenų apsaugos institucija. Iš tikrųjų ES negali kištis į mūsų vidaus reikalus, jie su tuo niekaip nesijie, jie tik prižiūri sutarčių ir kitokių nuostatų, kurias šalis narė pasirašė prieš stodama į ES, įgyvendinimą. Visų šių dokumentų rinkinys apima daugybę puslapių, bet jie niekaip negali daryti įtakos mūsų Konstitucijai.

- Ar jums neatrodo keista, kad Briuselis ir toliau gresina įvairiomis sankcijomis, nors Vengrijos premjeras aiškiai pasakė, kad tų su Konstitucija nesusijusių įstatymų trūkumus nesunkiai gali ištaisyti? Matyt, ne vien tie formalūs įstatymai jiems rūpi, bet ir vertybinės Konstitucijos nuostatos?

- Taip, žinoma, jiems daug kas rūpi ir man pačiam keistokai atrodo toks spaudimas. Tačiau pirmiausia pažitūrėkime, kaip apie tai sklinda informacija, kaip tai pateikia žiniasklaida. Nuolat painiojami trys skirtingi dalykai. Politiniai-vertybiniai,

teisiniai ir finansiniai klausimai suplakami į krūvą ir tampa neaišku, kur ES pozicija, o kur angažuotos žiniasklaidos priemonės jokiais rimtesniais argumentais nepagrįsta nuomonė. Pagaliau nėra etiška ir protinga užsieniečiams aiškinti mums mūsų pačių vidaus klausimus. Tarkime, finansiniai dalykai Vengrijos Parlamente svarstomi savaitėmis, išsakoma įvairiausių nuomonių, todėl viso konteksto neįmanoma gerai suprasti iš šalies - reikia pačiam būti tų procesų dalyviu. „Respublika“ vienintelė klausė ir mūsų nuomonės, nes mes tikrai geriau nei užsieniečiai žinome savo vidaus problemas, o kiti tik publikuoja didelį naujienų agentūrų pranešimus. Būdamas užsieniečiu čia aš nevertinu, pavyzdžiui, kokios nors radijo stoties dažnių Vilniaus rajone ar „Vilniaus energijos“ šilumos kainų, nes aš nežinau detalių.

- Tačiau yra aiškių dalykų ir dabar, nereikalaujančių jokių specialistų paaiškinimo. Akivaizdu, kad užsienio žiniasklaidoje jau seniai prasidėjo asmeniniai išpuoliai prieš Vengrijos premjerą, t.y. asmeniškumai, nieko bendra neturintys su Vengrijos vidaus politika, netgi primityvūs įžeidinėjimai. Kaip paaiškintumėte tokias tendencijas?

- Aš traktuoju tai kaip Vengrijos valdančiosios partijos deklaruojamų vertybių, kuriomis pasitiki absoliuti šalies piliečių dauguma, puolimą. Norint suprasti, kur yra tokio puolimo šaknis, tereikia pažvelgti į Vengrijos Parlamento sudėtį, kitaip sakant, rinkimus pralaimėjusios partijos tiesiog eksploatuoja tokias neigiamas žinias užsieniui. Akivaizdžiai matyti, kad kuo mažiau vietų Vengrijos Parlamente turi kokia nors politinė partija, tuo geriau ji girdima užsienyje. O labiausiai užsienio žiniasklaidoje reiškiasi tie, kurie išvis nepateko į Parlamentą ir nesurinko net 1 procento balsų. Jos atstovai daugiausia kalbinami užsieniečių. Apskritai opozicija Vengrijos Parlamente yra labai susiskaldžiusi - nuo kraštutinės dešinės iki kraštutinės kairės, todėl kiekvienas tiesiog ieško savos politinės nišos.

- Nepaisant Vengrijos vidaus problemų eksperto ir tendencingo pateikimo, sunkiai suvokiamas pats Vengrijos Konstitucijos traktavimas Briuselyje. Jiems stalininė 1949-ųjų Konstitucija yra „demokratiška ir teisinga“, nes būtent su tokia Konstitucija Vengrija buvo priimta į ES, o štai 2012-ųjų Konstitucija - bloga ir „neaitintanti europietiškių vertybių“. Tai Stalinas gal ir yra ta mistinė „europietiškoji vertybė“?

- Iš tikrųjų jų ir reikėtų klausiti. O grįžtant prie ES veiksmų ir mišrios teisės procedūros, noriu pabrėžti, kad mes tik džiaugiamės dėl to, nes dabar neišvengiamai nuo tos išpūstos ir neracionalios kritikos bus pereita prie konkrečių detalių. Ir bus visiems akivaizdu, kad kalbama apie labai siaurus, dažnai grynai teisinius ar finansi-

nius aspektus. Kitaip sakant, džiaugiamės, kad pagaliau prasidės argumentų, o ne emocijų ar spekuliacijų kalba.

- Mes, skirtingai nuo daugelio, matėme šimtą tūkstantines demonstracijas Budapešte, kuriose vengrų tauta viena-reikšmiškai palaikė premjerą Viktorą Orbáną ir šalies Konstituciją. Mūsų manymu, tai yra fenomenalu - jokia kita šalis negali pasigirti, kad tauta taip palaiko savo išrinktą valdžią. Taip pat matėme ir plaktus su padėka Lietuvai. Vadinas, Vengrijos žmonės žino, kad jie nėra vieniši savo vertybinėje kovoje?

- Be abejonės, žino ir yra dėkingi Lietuvos žmonėms. Mes, diplomatai, norime taip pat pareikšti didžiulę padėką Lietuvai už palaikymą. Mes kasdien informuojame savo Vyriausybę apie nuotakas, vyraujančias čia, ir labai vertiname tai, ką patiriame „Respublikos“ akcijos metu. Tai patenka ir į Vengrijos spaudą, kitą žiniasklaidą, mūsų žmonės tai labai vertina, tai įrodo ir nuotraukos iš masinių palaikymo renginių. Tačiau palaikymo sulaukiame ir vyriausybiniu lygmeniu, ypač iš naujųjų ES narių.

- Kur yra šios situacijos esmė? Dėl ko visas šis triukšmas?

- Greičiausiai pirmine neigiamą užsienio reakciją sukėlė mokesčiai bankams ir mokesčiai užsienio kompanijų investicijoms.

- Yra sakoma: kai neaišku, apie ką kalbama, tai kalbama apie pinigus...
- Šiame kontekste reikia pami-

neti, kad pagaliau Vengrijos Vyriausybė ir bankų asociacija pasiektų susitarimą dėl bankų sektoriaus. Buvo tam tikros įtampos laikotarpis, tačiau dabar problema sprendžiama. Gal ir ironiška, bet Vyriausybė jau sulaukė paramos ir iš bankininkystės sektoriaus. Nacionalinė valiuta - forintas - atsigauja, taigi finansinis sektorius suprato, kad laikas užbaigti šias problemas, nes jos tiesiogiai kenkia šalies ekonomikai.

- Mes taip pat nestokojame tokių politinių spūselių. Antai kai kurie mūsų „liberalai“ meluoja, kad esą atsisakėte net respublikos, kaip valdymo formos...

- Žodžio „respublika“ neliko tik valstybės pavadinime. Vengrų kalba mes niekada to žodžio ir nevartojame savo valstybės pavadinime, lingvistiškai tai yra svetimkūnis. Jis asocijuojasi su „respublikos“ priklausymu platesniam dariniui, „sąjungai“. Tuo tarpu pačioje Konstitucijoje valdymo forma - parlamentinė respublika - yra užfiksuota ir niekur nedingo.

- Yra ir kita paralelė, jeigu jau šnekame apie asocijijas. Pavyzdžiui, komisarijai buvo ir toje sistemoje, ir yra dabar... Ir anų niekas nerinkdavo, ir šitų niekas nerenka...

- Tai buvo ne mano komentaras, o jūsų... Europos Komisija nėra politinė institucija - teoriškai ji turėtų prižiūrėti teisinius dalykus ir sutarčių laikymosi aspektus. Įstatymai ar nurodymai ateina iš Europos Tarybos. Lietuva greitai pirmininkaus jai ir tikiu, kad tada greičiau rasime bendrą kalbą.

Kalbėjosi Ričardas ČEKUTIS

► Vengrų tauta vieningai palaiko savo vyriausybę bei išreiškia pagarbą Lietuvai ir Lenkijai

„RESPUBLIKOS“ PILIETINĖ AKCIJA MES SU VENGRAIS

Redakcija skaičiuoja jau antrąjį tūkstantį Lietuvos žmonių, pritariančių vengrų teisei patiems spręsti savo likimą, balsų. Nelik abejingas ir tu!

Šiandien europiniame ginče susikibo dvi ideologijos: TAUTINĖ ir GLOBALISTINĖ. Visuomenė turi atsakyti pati sau: kas yra gėris ir kas yra blogis.

- Gerai ar blogai atsisakyti savo valstybės nepriklausomybės?
- Gerai ar blogai išparduoti savo žemes svetimiams?
- Gerai ar blogai sunaikinti savo tautą vardan tuščio šūčio „būkime europiečiais“?
- Gerai ar blogai paklusti niekieno nerinktiems „eurokomisarams“?
- Gerai ar blogai nuolatos gyventi skolon savo vaikų sąskaita?
- Gerai ar blogai gauti „judo sidabrinius“ už nedirbamą žemę ar supjaustytus laivus?
- Gerai ar blogai atiduoti svetimiams vertėioms pelnus už visuomenei svarbius resursus: šilumą, elektrą, vandenį, dujas, medikamentus, maisto produktus?
- Gerai ar blogai, kai vienos šalys spausdina beverčius pinigus, o kitos turi už juos atididėti? Gerai ar blogai negaminti paprasčiausių daiktų ir iškelti gamybą į tolimas šalis, prarandant darbo vietas ir pajamas?
- Gerai ar blogai dalyvauti karuose prieš kitas tautas vardan svetimų mums interesų? Gerai ar blogai atsisakyti šimtmečiais susiklosčiusių vyro ir moters santykių?

Į daugelį šių klausimų VENGRAI jau atsakė balsuodami už naują savo Konstituciją ir sulaukė milžiniško spaudimo iš JUNGTTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ ir EUROPOS SĄJUNGOS. Iš vengrų reikalaujama PAKLUSTI SVETIMAI GĖRIO IR BLOGIO SAMPRATAI.

Jeigu tavo atsakymai į iškeltus klausimus VENGRISKI, o tai reiškia taip pat ir LIETUVIŠKI, pasirašyk po teiginiu:

AŠ PRITARIU VENGRŲ TEISEI PATIEMS SPRĘSTI SAVO LIKIMĄ!

Jeigu tu su mumis, atsiųsk savo parašų patvirtintą tekstą RESPUBLIKAI! A.Smetonos 2, Vilnius, arba el.paštu redaktorius@republika.net

Vardas, Pavardė, Parašas .....
Prašau nurodyk savo miestą, kuriame gyveni, elektroninio pašto adresą ar savo telefoną .....

Jei jūsų namiškiai, giminės, bičiuliai, pažįstami irgi tam pritaria, paprašykite, kad užpildytų šios anketos kopiją.

Šis tekstas su Jūsų parašais per VENGRIJOS ambasadą bus įteiktas šios šalies Vyriausybei

NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI 2012

RAŠYKITE MUMS: NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI 2012, A.Smetonos g. 2, Vilnius LT-01115, arba el.paštu redaktorius@respublika.net. Tel. (8-5) 212-35-25

Algimanto apygardos vadas Antanas Starkus-Montė

Būsimasis partizanų vadas Antanas STARKUS gimė 1919 m. spalio 29 d. Panevėžio apskrityje Šimonių valsčiaus Zubiškių (dab. Vairiškių) kaime. Lietuvos kariuomenę išėjo savanoriu. Dalyvavo 1941 m. birželio sukilime. Ne visai tiksliais duomenimis, Antrojo pasaulinio karo metais A.Starkus kovojo nacistinės Vokietijos kariuomenės gretose prieš Raudonąją armiją. 1944 m. pabaigoje, sovietams antrą kartą okupavus Lietuvą, A.Starkus išvyko į Abvero žvalgybos mokyklą Nr.203, dislokuota Rytų Prūsijoje, netoli Šlezbergo miesto. Ten būsimasis Algimanto apygardos partizanų vadas mokėsi keturis mėnesius.

Elena MARKUCKYTĖ,
Donatas PILKAUSKAS

1945 m. sausio 21 d. su 8 desantininkais jis buvo nuleistas Kupiškio apylinkėse. Sausio 22 d. ši grupė susidūrė su Raudonosios armijos daliniu. Per susišaudymą sužeistas ir suimtas desantininkų grupės vadas Antanas Gogelis (slapyvardis - Jonas Laukaitis). Jo pavaduotojas A.Starkus (slapyvardis - Antanas Rickus) sėkmingai pasiekė gimtinę ir ten suorganizavo partizanų būrį, kuris vėliau įsiliejo į Šarūno rinktinę. 1946-1947 m. jis vadovavo Šimonių, Kupiškio ir Svėdasų valsčiuose veikiančiai Algirdo kuopai. 1947 m. sausį jau buvo suformuoti 8 būriai su 93 Antanui Starkui-Blindai, Montei pavadžiais partizanais.

1947 m. birželio 30 d. Montė paskirtas Šarūno rinktinės vadu, o 1948 m. balandžio 15 d., suformavus naują Algimanto apygardos štabą, - jo viršininku. Pagal suimto Šarūno rinktinės štabo viršininko F.Niauros-Cipro parodymus, A.Starkus apygardos vadu paskirtas tik 1949 m. liepą.

A.Starkaus brolis Feliksas,

A.Simėno asmeninio albumo nuotrauka.

Genocido aukų muziejaus nuotrauka.

Algimanto apygardos štabo viršininkas Albinas Pajarskas-Bebras ir apygardos vadas Antanas Starkus-Montė. 1949 m.

Genocido aukų muziejaus nuotrauka.

Algirdo kuopos (1946-1947 m.), Šarūno rinktinės (1947-1948 m.) vadas, Algimanto apygardos štabo viršininkas (1948-1949 m.), Algimanto apygardos vadas (nuo 1949 m. liepos mėn.) Antanas Starkus-Blinda, Montė, Herkus. Žuvo 1949 m. lapkričio 1 d.

Birželio sukilimo Šimonių miestelyje vadas, Algimanto apygardos partizanas, žuvo 1947 m. rugsėjo 29 d. Okupantų persekiojama brolių Starkų motina savo namuose nebegyveno. Tą žinodamas, Montė šeimos sodybą užminavo. Tad keli okupacinės valdžios atstovai, norėję patekti į namą, buvo su-

žeisti. Vėliau namas sudegintas. Tarp partizanų Montė garsėjo kaip bebaimis karys. Ne vieną kartą tik dėl jo sumanomo, geros orientacijos ir taiklios rankos partizanams pavyko išsiveržti iš okupantų kariuomenės apsupties. Be to, Montė sugebėjo organizuoti aktyvią pasipriešinimo kovą, nuo-

latos rengdavo pasalas ir panašias akcijas. 1949 m. lapkričio 1 d. Antanas Starkus-Montė žuvo MGB kareivių apsuptame apygardos štabo bunkeryje Šimonių girioje prie Priegodo ežero. Jis, po atkaklių kautynių sužeistas ir nenorėdamas pasiduoti gyvas, kartu su kitais kovos draugais susisprogdino.

Partizanų artimieji žuvusiųjų slapta palaidojo Adomynės miestelio kapinėse. Čia jų atminimui įamžinti 1989 m. lapkričio 1 d. atidengtas paminklinis akmuo. 1999 m. narsiam kovotojui A.Starkui suteiktas kario savanorio statusas ir pulkininko laipsnis (po mirties).

NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI 2011

Kviečiame būti aktyviais Lietuvos piliečiais, renkant savo nacionalinę vertybę 2011.

BALSUOKIME!

www.respublikosvertybes.lt

A.Smetonos g. 2, Vilnius LT-01115, Rinkodaros sk.

LAUKIAME LAIŠKŲ IR NUOTRAUKŲ SU ISTORIJOMIS IŠ VISOS LIETUVOS 2012 METŲ RINKIMAMS! Kiekvieną PENKTADIENĮ vertybių aprašymai dienraštyje RESPUBLIKA.

RAŠYKITE MUMS: NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI, A.Smetonos g. 2, Vilnius LT-01115, arba el.paštu redaktorius@respublika.net. Tel. (8-5) 212-35-25

ŽALGIRIS

Nr. 149

SU ŽALGIRIU – UŽ LIETUVĄ!

Specialus dienraščio „Respublika“ priedas

Asmeninio albumo nuotrauka.

Lietuviais būkime iš visos širdies

Telšių rajono Tryškių seniūnijos Kultūros centro meno vadovė 31-erių Inga Nagytė įsitikinusi, kad jokie dirbtiniai dariniai neįveiks lietuvių tautiškumo, kol mūsų širdyse degs natūralus noras išlikti lietuviams, išsaugoti protėvių papročius ir kultūrą.

- Kas darosi, kad jaunimas masiškai palieka Tėvynę ir vyksta studijuoti bei dirbti į užsienį? - pasitieravo „Žalgiris“ I.NAGYTES.

- Nemanau, kad Lietuvoje yra taip blogai, jog reiktų viską metus bėgti į užsienį. Kas išbėga - teisėbėga, bet daug kas ir parbėga atgal į Lietuvą. Ir aš pati buvau išvažiavusi, ir mano brolis buvo išvažiavęs, ir nemažai žmonių iš mano aplinkos buvo išvykę: kas mokytis, kas dirbti. Tačiau beveik visi grįžome. Užsienyje tu niekada nebūsi savas, visam laikui liksi atvykėliu. Gerai, kad jaunimas išvažiuoja, nes tik išvažiavus galima suvokti, ko tu netenki ir ką prarandi. Taip, jei pavyks, užsienyje galbūt galima gauti geriau mokamą darbą, tačiau vidinio komforto ten neįjauai. Todėl tegul bėga jaunimas - pamatys pasaulį ir suprass, kad vis dėlto nesninga ir ten taisyra gėrai bei sausiai, dirbti visur reikia.

- O kas jus šiandien laiko Lietuvoje?

- Lietuviška kultūra, tradicijos, bendraminčiai. Net ir oras Lietu-

- Tačiau ir Lietuvoje šiandien jau esame verčiami būti visų pirma europiečiai, o tik paskui lietuviai...

- Nė vienas dirbtinis darinys lietuviškumo neįveiks, kol mūsų širdyse degs natūralus noras išlikti lietuviams. Save kaip lietuvius labiausiai atradau dalyvaudama Šiaulių universiteto folkloro ansamblio „Jaiguva“ veikloje. Kai išvykau į Angliją, vieną dieną man paskambino ansamblio vadovė Diana Martinaitienė. Vadovė užsiminė, kad ansamblis išgyvena ne geriausius laikus, kad jo gali nelikti. Tai išgirdusi tą pačią dieną užsisakiau bilietus į Lietuvą ir sugrįžau. Kai tik galiau, ansamblio veikloje dalyvauju ir šiandien. Dirbu savanore Telšių jaunimo centre ir džiaugiuosi matydama, kad mūsų jaunimas gali apsieiti be alkoholio įvairiuose pasilinksminimuose, žygiuose. Būna, kad jauni žmonės žygiuose per dieną pėsčiomis įveikia iki 80 kilometrų. Norom ar nenorom, tačiau įdosi ištermė, gebėjimas sau kelti iššūkius ir juos įveikti, jausti atsakomybę už savo veiksmus. Tad jei iš vakaro susigundysi alkoholiu, ryte pavosi visą dieną, o ir patiam bus labai sunku. Galima kalbėti tris dienas, mokytis, protinti, bet kiekvienas šitą patirti turi savu kailiu. Visai kitas jausmas ryte, kai per naktį prie lauro siauti šokdamas, žaisdamas iš protėvių paveldėtus

žaidimus. Tiesa, kūnas pavargęs, užtat galva šviesi.

- O ar neliks ateities kartos prie kultūros griuvėsių, jei šiandien jau ir teatro scenoje skambantys riebūs rusiški keiksmai įvardijami kaip norma?

- Nors dažnas žmogus ir gatvėje, ir namuose nusikeikia, klasikinio spektaklio keiksmažodžiai tikrai nepapuošty. Kas būtų, jei dabar kiekviename spektaklyje būtų pradėta svaidyti keiksmažodžiais? Ir vieta ne ta, ir aplinka ne ta, ir auro ne ta, ir žmonės ne tie, ir priežasčių keiktis nėra. Keiksmas neaidi ir folkloro vakaronėse. Tačiau folkloro vakaronėse, kaip ir spektakliuose, nėra dėl ko keiktis. Kai šoki - labiau už viską norisi atsinekti, kvėpti ir atsigeriti vandens, o ne keiktis. Kai kam keiksmažodis gali būti noras pasirodyti, bet šokėjas pasirodyti gali tik labai gerai šokdamas, o keikdamasis gerą įspūdį jis niekam nepadarys. Liaudiškose vakaronėse nėra vietos ir svaigalams ar kitokiems kvaišalams. Vien šokių - per akis, jie nuvargina kūną, bet patenkina dvasią. Šokiuose žmogus gali išreikšti save pačiais įvairiausiais aspektais, o juk dažnam šokėjui dar rūpi ir antros pusės paieškos...

- Gal žmonės keikiasi dėl to, kad valdžia nuo tautos atsiveria už visokių, vienu langeliu,

o savivaldybėse ir toliau tarps-ta korupcija?

- Manau, kol nepraeis mažiau-siai dar du dešimtmečiai, tol galima atidaryti nors ir penkis lange-lius - vis tiek niekas nuo to nepa-sikeis. Kol kas daugelyje įstaigų tebėra įsišaknijęs sovietinis men-talitetas, o jį išrauti iš ten gali tik laikas. Pamažu tai išnyks natūra-liai. Ir mokyklose pedagogai turė-tų labiau diegti tai, kad vertybė tai ne vien tai, kas materialu. Šių die-nų vaikai turi priėjimą prie visos informacijos, bet nemoka atsirink-ti, kas yra tikra. O jiems labai įta-gia priemone gali tapti ir elemen-tarus paaikškinimas, kad vertybė yra sugebėjimas pasakyti tiesą. Jei ši vertybė vaikystėje bus priimta kaip iššūkis, žmogus jo sieks ir už-augęs.

- Europos komisariai sukilo prieš Vengriją, išdrįsusi ginti tautines vertybes. Ko reikia tautai, kad apsigintų nuo išnykimo globalizacijos katilėje?

- Jei norime išlikti lietuviams, dainuoti lietuviškas dainas, šokti liaudiškus šokius, skaityti ir kal-bėti lietuviškai - darykime tai iš visos širdies. O pagarbą savo tau-tai kiekvienas išreiškia pagal in-dividualų požiūrį. Štai kad ir naci-onalistai: jie su vėliavomis žygiuo-ja Gedimino prospektu Vilniuje, jie yra lietuviai ir jie tuo didžiuo-jasi, taip jie išreiškia save. Lietu-voje vis pasigirsta ir radikalių pa-reiškimų, raginančių varyti kita-taučius iš Lietuvos, bet tai nuo globalizacijos mūsų neapsaugos. Tokie veiksmai gali turėti net priešingą poveikį, sukelti neramu-mus. Kažkokiais „šiais europie-čiais“ vis tiek nebūsimė paversti. Kiekviena tauta turi savo kultū-rinį supratimą ir jį gali išlaikyti. Ne-manau, kad mes suvienodėsime. Per daug stiprus yra savo šaknų ir esybės suvokimas, kad tu esi lietuvis ir negali būti kažkokiu „šiais europiečiais“. Tačiau vėgeli -kad suvoktu savo šaknis ir esybę, kiekvienam lietuviui tai turi rūpė-ti iš širdies.

- O ar pagėjus iš širdies su-vokti lietuvių tautos esybę mū-šų išrinkti, kurie ES bruka-moms doktrinoms pritaria jų net neskinant?

- Kiekvienam reikia pradėti žiūrėti nuo savęs. Juk ir ta valdžia neamžina, ir jų doktrinos neamž-i-nos. Ką jie šiandien priima - po kelerų metų viskas bus pakeista. Praeis dar keleri metai - atėjusi nauja valdžia vėl pakeis. Manau, kvėpti ir atsigeriti vandens, o ne keiktis. Kai kam keiksmažodis gali būti noras pasirodyti, bet šokėjas pasirodyti gali tik labai gerai šokdamas, o keikdamasis gerą įspūdį jis niekam nepadarys. Liaudiškose vakaronėse nėra vietos ir svaigalams ar kitokiems kvaišalams. Vien šokių - per akis, jie nuvargina kūną, bet patenkina dvasią. Šokiuose žmogus gali išreikšti save pačiais įvairiausiais aspektais, o juk dažnam šokėjui dar rūpi ir antros pusės paieškos...

- Gal žmonės keikiasi dėl to, kad valdžia nuo tautos atsiveria už visokių, vienu langeliu,

Kalbėjosi Sidas AKSOMAITIS